

Kuten direktiivin 17 artiklan 1 kohdasta ilmenee, toimivaltaisella viranomaisella on velvollisuus kieltää toiminta, jos toimenpiteissä, jotka toiminnanharjoittaja aikoo toteuttaa suuronnettomuuksien estämiseksi ja rajoittamiseksi, on vakavia puutteita.

Asetuksen mukaan toimivaltaisella viranomaisella ei näytä kuitenkaan olevan tällaista velvollisuutta.

Lopuksi direktiivin 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla jäsenvaltioiden on annettava sitova säännös, jonka mukaan tarkastusten avulla on voitava tutkia suunnitelmallisesti ja järjestelmällisesti kyseessä olevassa tuotantolaitoksessa sovellettavat tekniset järjestelmät, organisatoriset järjestelmät ja johtamisjärjestelmät, jotta toiminnanharjoittaja voisi osoittaa, että hän on, tuotantolaitoksessa harjoitetut eri toiminnot huomioon ottaen, toteuttanut asianmukaiset toimenpiteet torjuakseen suuronnettomuudet, ja jotta toiminnanharjoittaja voisi osoittaa, että hän on varautunut asianmukaisin toimenpitein suuronnettomuuksien seurausten rajoittamiseksi tuotantolaitoksen alueella ja sen ulkopuolella. Tämän lisäksi edelleen direktiivin 18 artiklan 1 kohdassa tarkoitettulla tavalla jäsenvaltioiden on annettava säännös, jonka mukaan tarkastusten avulla taataan se, että turvallisuusselvityksessä tai muussa selvityksessä esitetyt tiedot vastaavat tarkasti tuotantolaitoksessa vallitsevaa tilannetta

Asetuksessa ei joka tapauksessa ole toteutettu tällaisia säännöksiä, vaan siinä on rajoitettu viittaamaan myöhempään täytäntöönpanoasetukseen, jota ei kuitenkaan tähän päivään mennessä ole annettu.

Edellä oleva huomioon ottaen komissio siis väittää, ettei Italian tasavalta ole noudattanut direktiivin 9 artiklan 4 kohdan, 17 artiklan 1 kohdan ja 18 artiklan 1 kohdan ensimmäisen, toisen ja kolmannen alakohdan mukaisia velvoitteitaan.

(¹) EYVL L 10, 14.1.1997, s. 13.

Centrale Raad van Beroepin 22.4.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa K. Tas-Hagen ja R. A. Tas vastaan Raadskamer WUBO van de Pensioenen Uitkeringsraad

(Asia C-192/05)

(2005/C 182/44)

(Oikeudenkäyntikieli: hollanti)

Centrale Raad van Beroep on pyytänyt 22.4.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen

29.4.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa K. Tas-Hagen ja R. A. Tas vastaan Raadskamer WUBO van de Pensioenen Uitkeringsraad seuraavaan kysymykseen:

Onko kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan pääasian olosuhteiden kaltaisissa olosuhteissa sodan siviiliuhreille myönnettävä avustus evätään yksinomaan sillä perusteella, että asianomainen, jolla on kyseisen jäsenvaltion kansalaisuus, ei asunut hake muksen tekohetkellä tuossa jäsenvaltiossa vaan toisessa jäsenvaltiossa, yhteisön oikeuden, erityisesti EY 18 artiklan vastainen?

Euroopan yhteisöjen komission 2.5.2005 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-194/05)

(2005/C 182/45)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 2.5.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehinä ovat komission oikeudellisen yksikön virkamies M. Konstantinidis ja asianajaja G. Bambara.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY (¹), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/EY (²), 1 artiklan a kohdan mukaisia velvoitteitaan siltä osin kuin vuoden 2001 lain nro 93 10 §:n ja vuoden 2001 lain nro 443 1 §:n 17 ja 19 momentin mukaan kansallisia jätteitä koskevia säännöksiä ei sovelleta louhittuun maa- ja kiviainekseen, joka on tarkoitettu käytettäväksi uudelleen täyttömaana, tasoisuutensa, runkoaineena ja hiekkana, lukuun ottamatta saastuneilta ja kunnostetuilta alueilta peräisin olevia aineksia, joiden saastepitoisuudet ylittävät voimassaolevissa normeissa vahvistetut sietorajat

2) velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan komissio väittää, että Italian tasavalta ei ole noudattanut jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/EY, 1 artiklan a kohdan mukaisia velvoitteitaan siltä osin kuin kansallisia jätteitä koskevia säännöksiä ei sovelleta louhittuun maa- ja kiviainekseen, joka on tarkoitettu käytettäväksi uudelleen täyttömaana, tasoitusmaana, runkoaineena ja hiekkana.

(¹) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

(²) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

Euroopan yhteisöjen komission 2.5.2005 Italian tasavaltaa vastaan nostama kanne

(Asia C-195/05)

(2005/C 182/46)

(Oikeudenkäyntikieli: italia)

Euroopan yhteisöjen komissio on nostanut 2.5.2005 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimessa kanteen Italian tasavaltaa vastaan. Kantajan asiamiehenä on komission oikeudellisen yksikön jäsen M. Konstantinidis ja Milanon asianajajayhteisön jäsen G. Bambara.

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1) toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY (¹), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/EY (²), 1 artiklan a kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut koko alueellaan voimassa olevat toimintaohjeet, jotka on esitetty erityisesti ympäristöministeriön 28.6.1998 päivätyssä kiertokirjeessä ja terveysministeriön 22.7.2002 päivätyssä kiertokirjeessä, ja joiden mukaan jätteinä ei pidetä maatalous- ja elintarviketeollisuudesta peräisin olevia elintarvikelijäännöksiä, jotka on tarkoitettu rehujen tuotantoon ja koska se on 31.7.2002 annetun lain nro 179 23 §:ssä sulkenut jätteitä koskevien säännösten soveltamisalan ulkopuolelle tähteet, jotka ovat peräisin millaisen tahansa kiinteän ruuan, kypsennetyin tai

raa'an, valmistamisesta keittiössä, jos ne eivät ole päätyneet jakeluketjuun ja ne on tarkoitettu lemmikkieläimistä huolehtivien elinten käyttöön

2) velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Euroopan yhteisöjen komissio väittää, että Italian tasavalta ei ole noudattanut jätteistä annetun direktiivin 75/442/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 91/156/EY, 1 artiklan a kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on antanut koko alueellaan voimassa olevat toimintaohjeet, joiden mukaan jätteinä ei pidetä maatalous- ja elintarviketeollisuudesta peräisin olevia elintarvikelijäännöksiä, jotka on tarkoitettu rehujen tuotantoon ja koska se on sulkenut jätteitä koskevien säännösten soveltamisalan ulkopuolelle tähteet, jotka ovat peräisin millaisen tahansa kiinteän ruuan, kypsennetyin tai raa'an, valmistamisesta keittiössä, jos ne eivät ole päätyneet jakeluketjuun ja ne on tarkoitettu lemmikkieläimistä huolehtivien elinten käyttöön.

(¹) EYVL L 194, 25.7.1975, s. 39.

(²) EYVL L 78, 26.3.1991, s. 32.

Finanzgericht Münchenin 17.2.2005 tekemällään päätöksellä esittämä ennakkoratkaisupyyntö asiassa Sachsenmilch AG vastaan Oberfinanzdirektion Nürnberg

(Asia C-196/05)

(2005/C 182/47)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

Finanzgericht München on pyytänyt 17.2.2005 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 4.5.2005, Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta ennakkoratkaisua asiassa Sachsenmilch AG vastaan Oberfinanzdirektion Nürnberg seuraaviin kysymyksiin: